

Вълков с когото се познавах от Горна Джумая. По-късно той стана актьор в Народния театър. Той ми предложи да си купя сборката на Никола Вапцаров "Моторни песни", излязла наскоро от печат. Това ми даде възможност да се запозная по-обстойно с възхищените стихове на поета-революционер. В Горна Джумая стихосборката "Моторни песни" мина от ръце на ръце, докато накрая някъде "изчезна" - така и не можах да си ^{си}прибера...

Времето, което настъпи след това стана още по-тежко: в страната нахълтаха хитлеристките окупатори, безвиеше ^{мислите} ~~мислите~~ фашистка реакция. Никола Вапцаров, като верен син на партията и народа бе на своя боен пост. Злокобната вест за неговия разстрел, за гибелта на другарите му, посрещнали фашистките куршуми с Ботена песен на уста, откликна с остра болка в сърцата на всички честни хора в Горна Джумая и окръга, в цялата наша страна. Но, както казва поетът - "Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира!"...

Неговото име, подвигът му, огнените му стихове възхищават днес подрастващите поколения на героични трудови дела и - ако стане нужда - на подвиг и саможертва за защита на скъпото ни социалистическо Отечество.

С голям интерес, с затаен дъх, учениците и комсомолци от I основно училище "Кирил и Методий" в Благоевград, чиято дружина носи името на поета-комунист Никола Вапцаров, посрещнаха кратките спомени за любимия им патрон. Не на думи, а на дело те изпълняват заветите на Вапцаров - учат се добре, възпитават се от живота и подвиг ^{за да са достойни} му като достойна утрешна смяна на социалистическото ^{ни} общество. Колко възторг събудиха разказаните спомени за него и у учениците в политехническата гимназия и техникуми на Благоевград, в Оздравителното училище в кв. "Пороище" ^{Разград} - в основното училище "Димчо Дебелянов" - Варна.